

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. év április hó 02. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetés büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 24.B.94/2008/13. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg**:

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év fogházbüntetésre, a közügyektől eltiltás tartamát 1 (egy) évre enyhíti.

A Szentendrei Városi Bíróság 4.B.46/2007/17. számú ítéletével kiszabott 4 (négy) hónapi fogházbüntetés végrehajtásának elrendelését mellőzi.

Az ítélet egyéb rendelkezéseit helybenhagyja azzal, hogy a bűncselekmény helyes megnevezése 3 rb. vesztegetés büntette (Btk. 253. § (1), (2) bekezdés).

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Pest Megyei Bíróság a 2009. június 24. napján kihirdetett 24.B.94/2008/13. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. a Btk. 253. §-ának (2) bekezdésébe ütköző hivatalos személy kötelességszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetében, ezért őt halmazati büntetésül 1 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre, továbbá 2 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Szentendrei Városi Bíróság 4.B.46/2007/17. számú ítéletével kiszabott 4 hónapi fogházbüntetés végrehajtását. Kötelezte a vádlottat 127.569 Ft bünyügyi költség megfizetésére.

A kihirdetett ítéletet az ügyész tudomásul vette, míg a vádlott és védője enyhítés érdekében fellebbezett.

A védő a fellebbezését írásban is megindokolta és ebben utalt arra, hogy a tényállást és a jogi minősítést nem vitatta, azonban a büntetés kiszabása tekintetében kifogásolta, hogy védence esetében a megyei bíróság olyan lényeges, a büntetés kiszabására kihatással bíró enyhítő körülményeket nem vett figyelembe, amelyek védence javára felhozhatók, így azt, hogy özvegyemberként egyedülállóként neveli fokozott felügyeletre szoruló kiskorú gyermekét, felesége tragikus halála óta komoly pszichés problémákkal és anyagi gondokkal küzd. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a felsorolt enyhítő körülmények nyomatékos értékelése mellett védencével szemben rövidebb tartamú és enyhébb végrehajtási fokozatban letöltendő szabadságvesztést alkalmazzon a fellebbviteli bíróság.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.647/2009/1. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem tartotta megalapozottnak. Utalt arra, hogy a megyei bíróság a büntetőeljárás szabályait megtartotta, a vádlott és a tanúk figyelmeztetése szabályszerű volt, az iratok ismertetése felolvasással történt. A vádlott a cselekmény elkövetését az eljárás során tagadta, vitatta, hogy pénzt kínált volna azért, hogy a vele szemben intézkedő rendőrök a további intézkedéstől eltekintsenek, illetve azt állította, hogy ittassága miatt a történetekre nem emlékszik. Védekezését az eljárás során kihallgatott tanú 1., tanú 2. és tanú 3. rendőrtanúk következetes és egyező vallomása cáfolta, továbbá cáfolta azt a szabálysértési feljelentés tartalma is. A mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott, abból okszerűen vont le következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése is törvényes és a bíróság az indokolási kötelezettségét is maradéktalanul teljesítette. A büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülmények felsorolása teljes, a kiszabott büntetés törvényes, enyhítése nem indokolt. Az előzőekben írtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét hagyja helyben.

Az ügyész a nyilvános ülésen nem vett részt.

A védő a nyilvános ülésen tartott perbeszédében az írásban előterjesztett beadványában foglaltakkal egyezően az enyhítő körülmények nyomatékos értékelése mellett a büntetés enyhítését indítványozta, utalt arra, hogy védence élettársa segítségével igyekszik leküzdeni az alkoholizálásból eredő problémáit, családi élete rendeződni látszik, ezért egy mérsékeltebb tartamú szabadságvesztés is - enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása mellett - alkalmasnak látszana a büntetési célok elérésére.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában bejelentette, hogy időközben 50 %-os rokkanttá nyilvánították, rokkantnyugdíjas, nyugdíjának összege 49.000 Ft/hó, ezenkívül gyermeke után 14.000 Ft/hó családi pótlékot kap, alkalmi munkából havonta kb. 50.000 Ft jövedelme származik. Élettársa jövedelme 51.000 Ft/hó.

Gyermeke speciális általános iskolába jár, sajátos nevelési igényű, az iskolába naponta kísérni kell, egyedül nem képes közlekedni. Bejelentette továbbá, hogy az ellene folyamatban volt büntetőeljárások időközben befejeződtek, kivéve a rajta kívülálló okból a Budakörnyéki Bíróság előtt folyamatban lévő ügyet. Kijelentette, hogy a történetekre ittassága miatt nem emlékszik, pénzt nem tartott magánál. Méltányos ítélet kiszabását kérte.

A Fővárosi Ítéletábrla a védelmi fellebbezésre tekintettel az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy a Pest Megyei Bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, a vádlottat a kihallgatása során törvényes jogaira figyelmeztette, biztosította számára a tanúk vallomására és az okirati bizonyítékok tartalmára vonatkozóan az észrevételezés jogát, a tanúk figyelmeztetése is szabályszerű volt, az iratok ismertetése felolvasással történt. A bíróság az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és egymással egybevetve értékelte és mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a tényállást. A tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban az kisebb fokban hiányos (Be. 351. § (2) bekezdés b) pontja), elsődlegesen a vádlott korábbi büntettségével kapcsolatos adatokat illetően.

A hiánytalan tényállás azonban az iratok tartalma alapján megállapítható volt, ezért a fellebbviteli bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával a bűnügyi értesítő és az időközben beszerzett bírósági iratok tartalma alapján a vádlott előéletére vonatkozó adatokat a következőkkel egészíti ki.

Az elsőfokú ítélet 3. oldal hatodik és hetedik bekezdéseiben feltüntetett két jogerős elítélés adatait azzal egészíti ki, hogy a Berettyóújfalui Városi Bíróság a 9.B.539/2006/9. számú, illetve a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2008. október 8. napján kelt 2.Bf.229/2008/6. számú ítéletével a 2005. október 19. napján felbújtóként elkövetett hamis tanúzás büntette miatt 135.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

A Berettyóújfalui Városi Bíróság a 3.B.222/2006/26. számú, illetve a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2008. október 30. napján kelt 18.Bf.287/2008/3. számú ítéletével a 2005. október 19-én elkövetett ittas járművezetés vétsége miatt 5 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre, továbbá 2 évi és 2 hónapi közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

A Budaörsi Városi Bíróság a 2009. december 7. napján jogerős 4.B.129/2009/30. számú ítéletével a 2003. decemberében elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntette (Btk. 277/A. § (1) bekezdés) miatt 90.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

Az elsőfokú ítélet 3. oldalának nyolcadik bekezdését akként pontosítja, hogy a Budapesti II. és III. kerületi Bíróság a vádlottat a 2009. június 30. napján kelt 4.B.III.318/2009/7. számú ítéletével ittas járművezetés vétsége (Btk. 188.§ (1) bekezdés) miatt 50 napi közérdekű munkára és 4 évi közúti járművezetéstől

eltiltásra ítélte azzal, hogy a közérdekű munkát segédmunkási munkakörben kell végrehajtani.

A Fővárosi Bíróság a kerületi Bíróság ítéletét megváltoztatta és a 2010. február 4. napján kelt 29.Bf.8733/2009/3. számú ítéletével a vádlott büntetését 4 hónapi fogházbüntetésre súlyosította, egyben elrendelte a Szentendrei Városi Bíróság 4.B.46/2007/17. számú ítéletével kiszabott 4 hónapi fogházbüntetés végrehajtását.

A Pestvidéki Nyomozó Ügyészség a 2008. szeptember 10. napján kelt Nyom.226/08. számú határozatával a jelen ügygel összefüggésben álló, közokirat-hamisítás büntette miatt indult nyomozást a Be. 190. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette.

A vádlott személyi körülményeit a nyilvános ülésen becsatolt okiratok alapján azzal egészíti ki, hogy a vádlott rokkantnyugdíjas, nyugdíjának összege 49.000 Ft/hó, alkalmi munkát végez, amelyből 50.000 Ft jövedelme tesz szert. Gyermeke kisegítő iskolába jár, állandó felügyeletet igényel, sajátos nevelési igényű állapota miatt.

A fenti kiegészítésekkel a tényállás már minden tekintetben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért az irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az ítéltőtabla az ügy felülbírálata során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítékok értékelése során körültekintően járt el valamennyi, az ügy szempontjából relevanciával bíró bizonyítékot értékelt, azokat egybevetette a vádlott védekezésével és meggyőző érveléssel vetette el a vádlott védekezését.

A vádlott a nyomozás során ugyanis tagadta a bűncselekmény elkövetését, míg a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy az események során pénz nem volt nála és egyébként ittassága miatt nem emlékszik a történetekre. Így törvényesen járt el a megyei bíróság, amikor a tényállást elsődlegesen tanú 1., tanú 2. és tanú 3. rendőrtanúk vallomásaira és az általuk rögzített rendőri jelentésekre, a szabálysértési feljelentésre, mint okirati bizonyítékokra alapította. Miután a vádlott vitatta a pénz átadását, így azt sem lehetett értékelni, hogy milyen összeg került felajánlásra.

A vádlott azon állítását, hogy nála nem volt készpénz nem erősítette meg a tanú 4. előadása, mert ő csak arról számolt be, hogy a vádlott iratait a pénztárcájából vette ki és adta át az intézkedő rendőröknek. Ezzel szemben tanú 1. végig határozottan állította, hogy a vádlott a felajánlott készpénzt a zsebéből vette elő, ami egy kötegben volt. Ugyancsak nem erősítette meg a vádlott előadást tanú 5. tanú azon nyilatkozata sem, miszerint nem látta, hogy a vádlott a rendőröknek készpénzt próbált volna átnyújtani. A tanú előadása szerint csak addig volt jelen az intézkedésnél, amíg elkezdtek a vádlott személyi adatait rögzíteni, ezt követően a közelben lévő lakására távozott. Az irányadó tényállás szerint a pénz felajánlására és átnyújtására a vádlott részéről csak ezt követően került sor.

Az ítéltábla egyébként maradéktalanul egyetértett a megyei bíróság ítélete III. részében a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos állásponttal, ugyanis a megyei bíróság mindenre kiterjedő alapossggal vette számba a bizonyítékokat, értékelte azokat, így a tényállás minden szempontból megalapozott.

Az irányadó tényállás alapján a megyei bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekményét is törvényesen minősítette. Következetes ugyanis a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy az intézkedő hivatalos személyek számától függően bűnhalmazat valósul meg, ha a hivatali vesztegetésre vonatkozó ajánlatot több rendőrnek - hivatalos személynek - teszik meg (BH 1984.215.). A bűncselekmény egyébként az előny ígéréssel befejezetté válik. Erre figyelemmel törvényesen minősítette a megyei bíróság a vádlott cselekményét 3 rb. a Btk. 253.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdése szerinti vesztegetés büntettének. Észlelte ugyanakkor a bíróság, hogy a bűncselekmény megnevezése nem a Legfelsőbb Bíróság 2008. évi 61. sz. Büntetőkollégiumi véleménynek megfelelően lett meghatározva, ezért azt akként helyesbítette, hogy a bűncselekmény helyes megnevezése 3 rb. vesztegetés büntette (Btk. 253.§ (1), (2) bekezdés).

A megyei bíróság lényegében helyesen sorolta fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azokat azonban az ítéltábla akként helyesbíti, hogy az időmúlást csak csekélyebb súllyal lehet figyelembe venni, ugyanis az elkövetés az elbírálás időpontjához viszonyítva nem mutat jelentős eltérést, ugyanakkor a vádlott javára nagy nyomatékka kell figyelembe venni, hogy mozgásszervi betegségben szenved, 50 %-os rokkant, enyhe-közepes pszichés depressziós állapotú, továbbá, hogy gyermeke sajátos nevelési igénye miatt állandó felügyeletre szorul. A súlyosító körülményeket a megyei bíróság hiánytalanul sorolta fel.

A védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

A kiegészített bűnösségi körülményekre figyelemmel az ítéltábla lehetőséget látott a büntetés enyhítésére. Álláspontja szerint ugyanis a törvényi büntetési tétel alsó határában meghatározott, 1 évi fogházbüntetés is elegendőnek mutatkozik a vádlottal szemben a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok elérésére. Ezért a szabadságvesztés büntetés tartamát 1 évre enyhítette. Ennyiben osztotta a védelemnek a büntetés enyhítésére irányuló indítványát.

Az ítéltábla álláspontja szerint megalapozottan döntött a megyei bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy a közélet tisztaságát sértő büntettet megvalósító vádlott méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen és ezért őt a Btk. 53. §-a alkalmazásával eltiltotta a közügyek gyakorlásától. Az ítéltábla ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy a mellékbüntetés tartamát - igazodóan a főbüntetés tartamához - elégséges 1 évi időtartamban meghatározni, ezért annak mértékét a rendelkező részben írtak szerint enyhítette.

Az ítélőtábla a szabadságvesztés végrehajtási fokozatául a Btk. 45. § (2) bekezdésének alkalmazásával a fogházat jelölte ki figyelemmel a vádlott egészségi állapotára és családi körülményeire is.

Figyelemmel arra, hogy a Szentendrei Városi Bíróság 4.B.46/2007/17. számú ítéletével kiszabott 4 hónapi fogházbüntetés végrehajtását a Fővárosi Bíróság a 29.Bf.8733/2009/3. számú határozatával időközben elrendelte, ezért az ezzel kapcsolatos ítéleti rendelkezést az ítélőtábla mellőzte.

A Fővárosi Ítélőtábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az ítélet egyéb rendelkezéseit - helyes indokainál fogva - a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be. 386. § (1) bekezdése alapján az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, a 2010. év április hó 02. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 24.B.94/2008/13. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bf.242/2009/8. számú ítéletében írt változtatással 2010. április hó 02. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, a 2010. év április hó 02. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő